

Forening, et Selskab o. s. v., men saa bliver det ikke den enkelte faglig og saglig dygtige Mand, der kommer til at drive det. Jeg maa stadig mene, at det vil være rigtigt — og jeg vil meget henstille til den højtærede Justitsminister at gaa ind paa denne Betragtning —, at Bevillingen kan gives paa et noget længere Aaremaal end 3 Aar. Det er for kort Tid. Hvis man tænker sig at ville have virkelig dygtige Mænd frem, saadanne, som bedst egner sig til at drive et Biografteater, tror jeg, det vil være fuldkommen nødvendigt, at Bevillingen gives for et længere Aaremaal.

Det var vistnok det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes), som mente, at naar Folketinget var fuldstændig enigt om Lovforslaget, og den højtærede Justitsminister havde givet sin Tilslutning dertil, skulde det være bestemmende for Landstinget. Heri kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Jeg mener, at Landstinget maa have selvsamme Ret som Folketinget til at se paa Lovforslaget, og kan det faa noget bedre ud af det, maa det ogsaa have sin Betydning i Sagen.

**Justitsministeren (Rytter):** Jeg takker de ærede Ordførere, fordi de har stillet sig saa elskværdigt til Lovforslaget. Æren for Lovforslaget, som det foreligger her, tilkommer jo Folketingsudvalget, som har udført et stort Arbejde og efter min Mening har tilsidesat alle politiske Hensyn og udelukkende arbejdet ud fra rent saglige Synspunkter og derfor til sidst er kommet til et Resultat, der kunde samle alle Partier.

Til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) vil jeg sige, at jeg ser ikke saa mørkt paa det, som han gjorde, naar det bestemmes, at vedkommende kun faar Bevillingen i 3 Aar. Det ærede Medlem er bange for, at det vil medføre, at ingen tør sætte Kapital i et saadant Foretagende; men jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at være bange derfor. Forholdene er jo saaledes her i Landet, at naar en har sat Kapital i et Foretagende, vil der baade hos vedkommende Minister, som langt fra altid er noget Uhyre, og hos vedkommende Kommunalbestyrelse være en Tendens til ikke at berøve vedkommende det Levebrød, han her har faaet, naar han driver Teatret godt; men hvis han driver det daarligt, synes jeg ikke, det er mere end Ret og Retfærdighed, at han ikke skal kunne tjene de mange Penge ved det. Det ærede Medlem mente ogsaa, det kunde være, at vedkommende Kommunalbestyrelse havde en anden Mand, som den vilde give Bevillingen i

Stedet for. Men det er forkert opfattet af det ærede Medlem. Jeg har under de sidste Forhandlinger i Folketinget meget kraftigt sat mig imod den Anskuelse, at Kommunerne skulde have Andragenderne til Erklæring. De skal kun afgøre, om der skal oprettes et Biografteater, og, naar vedkommende har haft det i 3 Aar, om han egner sig til at drive det videre. Men med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal have det, mente jeg, det vilde være meget uheldigt, om Kommunalbestyrelsen skulde træffe Afgørelsen, fordi man derved let vilde kunne komme ind paa saadanne Forhold, som det ærede Medlem omtalte. Naar det ærede Medlem nu bliver gjort opmærksom paa, at Kommunalbestyrelsen ikke har nogen afgørende Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvem det skal være, ja, end ikke ifølge Lovforslaget behøver at faa Sagen til Erklæring, kunde det ærede Medlem saa ikke føle sig tilfreds og frafalde Kravet om Udvalgsbehandling? Det ærede Medlem vil ogsaa i Bestemmelsen om, at Bevillingen er knyttet til en bestemt Ejendom, finde nogen Garanti; thi hvis det skulde ske, at en Biografteaterbevilling ophørte, fordi Kommunalbestyrelsen ikke var tilfreds med vedkommende Mand, saa er Bevillingen knyttet til Ejendommen, og saa vil det staa i Ministeriets Magt at hjælpe ham ved at sige: Vel, men den, der nu overtager Bevillingen, skal overtage den paagældende Ejendom. Naar denne Bestemmelse er sat ind, skyldes det imidlertid mere en anden Grund, nemlig den Grund, som det ærede Medlem og jeg begge kender her fra København. Hvis man f. Eks. gav mange Biografteaterbevillinger til den indre By i København, vilde det ikke vare længe, før hvert eneste Hus i Frederiksberggade var fuldstændig optaget, idet man vilde flytte dertil fra de andre Gader. Det synes jeg vilde være uheldigt. Derfor skal Bevillingen være knyttet til en bestemt Ejendom. Men det ærede Medlem behøver ikke at være bange for, at vedkommende derved skruer Prisen op, for det er ikke afgjort paa Forhaand, i hvilken Ejendom det bliver. Jeg antager, det vil udvikle sig paa den Maade, at den, der faar Bevillingen, vil sige: Jeg agter at indrette Teatret i den og den Ejendom; bliver det for dyrt dér, vil jeg imidlertid foretrække en anden Ejendom.

Det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes), der tidt fremsætter Udtalelser, som jeg fuldstændig kan slutte mig til, og som jeg derfor er glad ved at høre, gav mig det gode Raad, at naar jeg vilde have en Bemyndigelse i et Lovforslag, skulde jeg lade være med at optage den, for saa fik jeg